

Bund for Fredericiaegnen, og tilmed er Prisen gaaet ned til 13 Ore pr. Bund. Det er maasse ærede Medlemmer bekendt, at Udbyttet af en Tønde Land under gunstige Forhold kan stige meget betydeligt; men jeg tror, at selv om man tager de høieste Sifre for Produktionen pr. Tønde Land, vil man, naar man vil fradrage det Udbytte i Penge, som skyldes Bestyttelsen, i alle Tilfælde komme til det Resultat, at Afgrødens virkelige Værdi pr. Tønde Land er saare ringe, sammenlignet med, hvad andre gode Afgrøder give pr. Tønde Land, med andre Ord, at det i Ordets egentlige Forstand er en kunstlet Dyrkning, en ved Kunst frembragt Dyrkning, der finder Sted, som jeg oprigtig talt ikke kan se, at der er nogen Grund til at befordre Fortsættelsen af, og som jeg ogsaa tror, at de nuværende Tobaksdyrkere ere bedst tjente med at komme bort fra paa de i Lovforslaget budte Vilkaar, nemlig mod god Erstatning for den Kapital, som de have anbragt i Dyrkningen.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 37 St.

W. Petersen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det angaaende Toldloven nedsatte Udvalg.

Forslag af W. Petersen om Sagens Henvisning til Toldudvalget

vedtoges uden Forhandling enstemmig med 39 St.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Carstensen: Det vil sikkert være ærede Medlemmer bekendt, at Nordsøen hører til Nordeuropas fiskerigeste og af Fiskere mest søgte Farvande, hvortil der fra de forskjellige tilgrændsende Lande næsten hele Maret rundt

udgaar større og mindre Eskadrer af Fiskefartøier, som flytte Blads efter Veirforhold og Marsiid. Dette fører med sig, at en stor Brimmel af slige Fartøier komme tæt op under jydsk Kyst paa bestemte Tider af Maret til stor Men for vore egne Fiskere. Det maa derfor betegnes som et Held, at det ved Afslutningen af en Konvention er lykkedes os at faae vore Fiskere ind under en Overenskomst, der navnlig gjælder Havfiskeri, thi alt det Fiskeri, der drives fra jydsk Kyst, maa i Ordets rette Forstand kaldes Kystfiskeri, selv om de af Fiskerne, der drage noget længere ud paa Havet, kalde sig Havfiskere. Desværre er det kun med sorgelige Tanker, man ser paa dette Forhold, idet man skulde synes, at en Befolkning som den paa Sjyllands Vestkyst fuldt saa meget som andre Landes egner sig til at øse af den nye Rigdomskilde ude i Nordsøen, og gjorde den det, vilde den derved tillige bevare den Sømandsdygtighed, som gjennemgaaende i Aarhundreder har udmærket det danske Folk. Jeg skal ikke indlade mig paa en dybere gaaende Under søgelse af Gruuden til, at dette ikke er Tilfældet, men kun antyde, at vel kan man for en stor Del tilskrive det den Tilbøielighed, som findes hos Befolkningen hertilands, til at hænge ved det Gamle, det Nedarbejdede, de smaa aabne Baade; men der er uden Tvivl ved Siden deraf en meget stærkt medvirkende Aarsag, nemlig den, at der fra Statens og Kapitalisternes Side er gjort saa overordentlig Lidet for at opmuntre Havfiskeriet. Jeg tænker ikke paa, at vi her skulde gaa saa vidt i denne Bestræbelse som i Gr. i Frankrig, hvor man ligefrem sætter Præmie paa Havfiskeri for derigennem at erhverve sig en dygtig Sømandsbefolkning; men jeg synes dog, at man kunde gaa noget videre, end man hidtil er gaaet hertilands i denne Retning, nemlig firkke Havfiskeriet Tilflugtssteder paa Sjyllands Vestkyst og understøtte alle de Fiskere, der ville slaa sig sammen for at bygge Dæksbaade og dermed indlede Havfiskeriet. — Til disse enkelte Bemærkninger kunde jeg indskrænke mig, idet jeg, som sagt, paaafsjønner, at Konventionen har givet Fiskerne paa Sjyllands Vestkyst med deres skrøbelige Redskaber samme Bestyttelse som Havfiskerne; men naar man ser paa Konventionen, kan jeg ikke negte, at man atter føler et vist Savn komme over sig; man savner, at det ikke er lykkedes fra dansk Side at faae Konventionen udvidet til et saa vigtigt Fiskerifarvand som det omkring Island. Det er jo et omtvisteligt Spørgsmaal, hvor vidt Nordsøen strækker sig; men eendommelig er det, at Grændsen her er sat til 61 Gr. Nordbrede, saa at alle de engelske